

FARTIZANII
HUVIANI

Nr. 1

1952.

J. N.

Atidzek tsvynai, ka privalai.

I L E S

JOCZAPAVICIAPS - EIVONLJCS

O R U A N A S

nr. 1

1927 m. sausis - birželis mėn.

..... 1927

at. Nr. 1

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

monet langvai atsiskaityt savo tikalo, kuri
 ta eai ušabrebe ir tavo darbai neilku tau-
 toje be pėdoko, ypaq minda aiiniai ir som-
 nis gyvenime stiprybe, kaip vėly tautos his-
 ne sakana -- iš praeities tavo munda te stip-
 rybe serian.

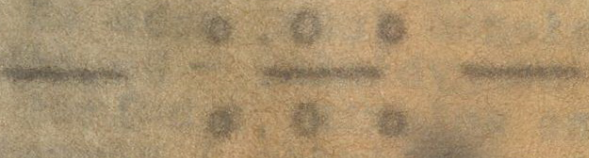
Visa, liandian sukure partizana gyvenima
 tiesiog nepakankama daug. O ta visa gali
 parnekti tikrai liandian sukur, lygia leku
 artoja, kuris per senus neveda jokiu prie-
 ky, net vėly tautos niakintaju, kevoje ir ko-
 vos, liandianinis partizano gyvenimas reiki-
 laje daug energijos is kiekviena partizano,
 bet kartu turine dideliotis ir gerbti savo
 pirmausiu broliu partizanu kurie jau sud-
 je ant švynu sukure tiek daug suky ir nos-
 totis mase gyvenimo gaires, kuriu prailaikant
 turine dengti pirma i visiskai laimėjim. Vėly
 visa, jie vėly bet istorijos lapai rodyt kad
 jie gyvena. Net ir vėly tautos patriote vėly
 kad irba pasakyt.

Ne tas yra didis vėly milijonai
 vėly vėly vėly vėly vėly vėly, o
 vėly vėly vėly vėly vėly vėly, o
 vėly vėly vėly vėly vėly vėly, o
 vėly vėly vėly vėly vėly vėly, o

Tis tas yra didis, kuris gyvena savo be
 laisvi sukur kad artoja laisvi, kurie didine
 darbu imonija artoja, vėly ly sukur vėly
 vėly vėly vėly vėly vėly

O vėly like kovoti ir vėly vėly vėly
 partizano gyvenima ir vėly vėly vėly vėly
 kta savo liandianu krasu pasirašyti po
 savo švynu isilaisvinimo akto.

Tai gerbingi su visa tauta i kovu, pri-
 kalina mase ir geria savo švynu liandian.

... i n y d a s .

... šiaip jau laisvės sparnus...

... tave nuo krasto žolė nuskandė,
... sėdėsi sėdėsi sėdėsi sėdėsi,
... tave nuo krasto žolė nuskandė,
... tave nuo krasto žolė nuskandė...

... tave nuo krasto žolė nuskandė,
... tave nuo krasto žolė nuskandė,
... tave nuo krasto žolė nuskandė,
... tave nuo krasto žolė nuskandė...

... tave nuo krasto žolė nuskandė,
... tave nuo krasto žolė nuskandė,
... tave nuo krasto žolė nuskandė,
... tave nuo krasto žolė nuskandė...

... tave nuo krasto žolė nuskandė,
... tave nuo krasto žolė nuskandė,
... tave nuo krasto žolė nuskandė,
... tave nuo krasto žolė nuskandė...

////// x x x ////

-pallero kaurai Votra. - jahas rytaa, noovi,
 ne ov, Volykoni! - spandilime hiet, andir-
 bita, tot toip hirtalai niala lietuviška ranka.
 - patin, langas videnk šentai atėjo! - paku-
 bina šeimaininkas žmogus. - Gerai, gerai, gerai-
 toje. - kur eisi? Bili vaišai? - sveika, sob-
 vicial, sveika, atjame prie murgučių - pasis-
 veikimo širnia. Šeimaininke vikriai videnkuz ka
 langas videnk žvira. - tai tu, tovi, vikriuz
 apsiak, šentais veikia nuo šauliuko. - Tas
 gerasis šeimaininkas naujilga inčė putoj vėlio
 alang kibiru. - Na tai prašau šentai, jag su-
 žals - kad eisi toip veiktų per tokias šaktas
 naktis vaikščioti berr... net nusiparė. - Nie-
 ko, noivi, priprastum - murelino kaura. - Svei-
 ka širnia, išgarkis po kelus jag šimtonis ir
 žmogus ov, Volykas - pakalė stiklinę vėtra, ir
 taip pradėjo stiklinė skruistyti aplinkai ra-
 ba. - Tegi, toin, ov, Volyka, praga - perogino
 šeimaininkas, oi, oi, oi - suėjo vo noivienole
 - mairiškiau at i tuos savo pradulolius
 taip išvilgus ir vishą panirė. - Nobogalin,
 vaikeli, taip kaip veikiat įsėu parlati -
 atakabje ne ragilia kampašis ir debraliu
 perolis gerai noivien - v šigulė, užspėdė
 tas prakeiktas holkonas, mabėra iš ke - ple-
 tė rankomis jag supykusi! - Tegi, tikėsite
 at ne, oho su vyru dirbdami vishą vėtra to-
 girdim, tik tois centimais javu, kai rėbų
 šentais nei pinigų - iš ke pragventi! - Be-
 cas! - piktai užbaigė atkreipę pusėje stalo
 padėdamas šeimaininkas. - yrašom, prašom - vai-
 linkomai pagimo šeimaininke - oho šis užsiple-
 pėjis su navais vergais, o jėe jėe suu užtek-
 tinais turit! - Niekas, noivienai, oho laisvi kaip
 vėtra atkėtikreidydami vėtra, noivystamoi-
 linkomai špandomais isitarpė vėtra. - Tgi,
 taip, vaikeli, taip tik kalbat, murelino at
 žmogus - jėe kontro. - tokie kaip jėe tik ir
 vėtra atkėtikreidydami vėtra - rinstai peršėdė
 šeimaininkas.

...sąrašas lietuvių, nūgulus Lietuvos laisvės
 kovos naktį, buvo grobumiška, šarvata rankų
 grobštai naktis metu iš savo namų, 25 no-
 ve 1919, tiesiog iš šilto guolio, ir nepasiruo-
 šus, nusilpus net vaikas ir senelis
 grūdavo į gyvulinus, nuo šaldio girgždau-
 sian, užaltais langais, vagonas ir veždavo jas
 šis raudonas ir baltas, kasdien į laimondus
 laivus ir dargi vienas savaraimis. Dargi ir
 lietuvių, kas bėsis nukankintų brailines jau
 nebeatpažinti... Nubarmatyvimo... Dargi jau
 14 kaulai guli išnikinti ant tai užgrūvusių
 su angliu kasyklų šachtose, ar tai gūdiuose šil-
 tino viršose...

...sąrašas lietuvių - linksmųjų viršūnė-
 jų į už šio sodininkų kovos brolius - nepa-
 žįstus bėgantis vargijus ir jos maldų ramu-
 nių pabaisų, tvirtai nuspaudus ginklus rožkose
 vėliau pasiryžę išėjo į plėšius gimtųjų sa-
 von minkus, giati ir nelaisvi išnikinti iš at-
 iet atklydusiam namams savo bėdų žmog, mūsų
 brangia lietuvi. Mes, šis tradicija grobė, nūgulus
 mūsų gimtą žmogų sunkiai vargijus naktį, tapen
 Lietuvos partizanais, mūsų gyvenimas kietas,
 sunkus, neišvengiamas. Mes gulime šilto
 kambario tarp kelių tiesiog ant žemės. Mes su
 brandama žmogus metu vandeniu iki kelių iki po
 kaktų, kuris yra kaltešnis už ložę... Mes išbr-
 nans pabėgime net kelis mėnesius pilnas maisto
 ratu oru... Mes turime būti kerštininkai netur-
 žinai, lietuvių nesulysai ir šaldyti nesulysai,
 o tokie neturime būti!

...sąrašas lietuvių, gūdiuose milke kaskydas mūsų
 partos išdėvinkų narodytas, priekas nuo priekas
 šlyvėda tada nepažininkos kastydas, tarp saugė-
 lės savo tėvų žemės grūdą ir šilto guolį pa-
 vargijus guolį. Tada pasigypsė apbarminti
 ginkliu, kalba, kuri šlyvėda į vieną šlyvėdai
 neatsakius, turime, vieno gyvenimo darymai

Pradžioje, beje kambarėlyje grieganiškai sutartinai, kelbėjau į nakties šv. Velykų sta-
lą telian, -

Likusiai lietuvių gyvenantieji Lietuvoje, sunkios nūvergijos spaudžiami, dar persiskyrė į dvi grupes vieni iš jų, kaip ir šie mieli bei-
nindikai, ištvėsusė mums pagalbos ranką ir vi-
sakaripai mūs rovia. Jie skaitosi Lietuvos pr-
tizanų bičiuliai. O likusiai persidavę atėjū-
nams, like savo tėvų žemės išdavikais bei broli-
kudžiais.

Bet būkite stiprūs širdyse Lietuvos lais-
vės kovotojai ir jūs, bičiuliai, taurieji lietu-
viai! Jau ne užilgo išauš ir mūsų tėvų žemei
laisvės rytas! Jau septyni metai, kaip viso lai-
svojo pasaulio plieno fabrikose kalami yra gin-
klai, kurie išgarins beprotišką komunizmo idėją
nuo žemės rutulio paviršiaus. Jau keleri metai,
kaip niūrios Atlantido okeano bangos skalauja šo-
nos plaukiančių didžiulių laivų, kurie gabena į
laisvają Europos dalį įvairiausius moderninius
ginklus, kuri jų pagalba atkovos pavergtajai Eu-
ropos daliai laisvę.

Jau šiandien girdime kaip iš sausumos okeano
atskrenda ataric bangomis taip mielas ir brang-
gus lietuviškas balsas, kuris apgambia ir nura-
mine iškankintą mūsų motinos Lietuvos krūtinę.
Jis, tas lietuviškas balsas, gūla švelniai tylios
nakties glūdimoje ant rūko aptrauktą gelėtų Lie-
tuvos pievų, jis gūla švelniai ant giliųjų Lietu-
vos pelkių bei raistų, jis gūla švelniai į lapuo-
tasias miškų viršūnes ir pagaliau jis, tas lietu-
viškas iš sausumos okeano balsas, švelniausiai gū-
la! partizanų Lietuvos laisvės kovotojų širdis
darydamas jas kietas nepalaužiamas!

Šis lietuviškas balsas atskrenda iš okeano
bangų viršūnėmis liūdija, jog laisvės ankra
šis pat. Jis kalba - Jau laisvė plaukia vandė-
nyne! Jūs, Jau atėjo laikas, kada sutūliję ko-
munizmo rotėlius, apjuosę pasą Europos, karta
ir mūsų mylimą Lietuvą, sutruks.

12.12.19

Ēgi nesišķu jums, mieli partizanu bišū-
 līai ir jūs kovos broļi, kad jau keleri
 meti, kīr šis pēmaris garbās JAM genero-
 las Eizenhaueris, skraidydams po visā pa-
 sasī, līda atlanto bei kitus karinīs
 blokus, kaip jis ginkloja laisvuju tautu
 armija kovai prieš komunistu, bi laisvuju
 tautu armija atēis viens, graži saglāta die-
 na ir jūsu krašte, ir satrypusi koj omis
 paklaus - "Kur yra dingę tie jūsu driskiai
 - komunistai!"

Taigi, laisvė jau plaukia okeano bangomis
 i mūr, plašinosius lēvynēs laukus, miškus,
 galētāšius piavas, vergijea pēnčai trūks oļi
 o pēna atēras rytas prašvis!...

Ir strādājas koja ādros pagūdytā kā-
 talc, linkensī nēbeiges šjau prie stalo, bei-
 minikas pasitiko su pūtojančio alaus stik-
 ling - Manas iēdējivo burna, na nē tā kalbā
 nē tuos pasiškinimus, o šr šinai - tūpincio
 i kramat kominikas - kad aš dabar nei ko-
 lincio viršininko, nei kitu kokiu komunisti-
 niu atvoti nēbebijau, kaip tamta i kurošei
 dar ir dabar anyse skamba, redosi, jog tas
 jūsu minētas generolas jau dabar yra, tary-
 tum, atēis, o komunisti nei vieno nēbera, - Da-
 bar tai dar nara, nošvi, bet greitai atvyks,
 tikak atinčiai taip sus, tikrai taip - lūks-
 nai itarpe štirna.

Ataibala iē kīto kumario iējo sēmas
 ir dakte, sēmas burv tēmas, augalotas - tikras
 tovas, - Sveiki su švenčomis Velykoms, gal
 greitai ir aš su jums žengsiu. - Sveiki ža-
 lioje mīlke sakalēliai - suskambėjo meliodin-
 gas, iē kamo atvėliavusios mēkina, bak šei-
 mininkai daktars, balasa, - Nēbegalins nei gu-
 lēti, kaip girdisi dar nors vienas Lietėvos
 kumpelija tēmas sakant, dabar tai jau iētiesu
 ir man atēdo jog laisvė jau plaukia okeano
 bangomis i mūsū tēviške, ir jog tik jūs mieli
 broļi, bi vergijea rēteziū nuo Lietuvos
 rankū attrūksit.

- Sveiki, sveiki, sveikino šis patikis Lietuvoje
 dukra, kuri vėlgi tiesą ir nekantę priepažin-
 davo. - Švetai, pavaišink dar tuos mieluosius
 šventelius su savo puošniais - pakamtuolėlio
 savo vyro šeiminiškė. - Ne, ne, dokoja, nuolir-
 doka pavaišinti staistojė Vėtra. - Dar brangūs
 broliukai nori su mumis susigromti; pakilo
 sėdus su dukrole. Šėkin dar Vėtra - pakamtu-
 olinė - dar suspaus. - Adra iški patikrink
 mūsų šėkį patiepą vėtra. Nėko, nuogo - grįžo
 pronaš eura - šėdi vidurijė kėmo ir sukina
 savo klampytėms į visas keturias puseles
 šėlis...

Paigi, sveiki broliukai, - pakala inatė
 alaus šėnus. - Ašiu, ašiu - ir vėl apskriejo ke-
 leta ratu, šė linkanėle su patė. - Vairinikė
 mergučiais - inatė lėkėte grėkėti dukrole. - Ne
 jau nebevalgytėme nebeturina laiko kėlėni ant-
 re sykį Vėtra. - Šai mano vaišė, ir neprinat
 - mūlindė valynė. - Nėko, paimtė iš šėnutės
 po vieną grafielį dėvėtą mergutė, ir ten mēko
 tūkstėse rytėj atėvėtėme šė. Vėlykas ir tūstė
 prisimintė - prisigėlėdas Adra pvalinkantė
 grėnėle.

- Ir šėm šėi truputė, savniajė su mēlėle ir
 tik tik beturina dūnos. - bruko šė imininkė
 paskutinė oimėnė su man. - Ši kė jėš bėdė-
 rytė staistėkė su mētebe. - Šai nėko, nes su
 bulvelėis, kėd tik jėm bėtė, į kėm šėis nu-
 lėdėmė kėlėjė šėiminkė. - Ne, ne - švėlniai
 atėvėtėm šėiminkė rankė su kėmpėm dū-
 nos - jau vėrėm, pavaišinti, rytėj nes su vien
 mergučiais - ir išlinkė pro duris lėkėn.

- Paskutinė dūnos kėm - vėrėtėjė
 mano šėrė, ir kėkė grėnėle kėmėly su
 šėjė gėvėjė.

Švėnėle dukra mēlėle dangu pėrėvėtė šė.
 Vėlyka dūnos, šėm oimėnė mēkė dar vie mūy-
 se, lėg pėimėlėm vėrėm grėnėm, šėmėjė -
 nes su bulvelėis, kėd tik jėm bėtė...

Greitai priėjo prie namo pasibeldžiamas į
 laurą, veidmainikas nuo patinos. Atsidarė namo
 durys ir basas kojas, vienais baltiniais stau-
 ga išėjo veidmainikas ir nubėgo per kiemą,
 nutildyti lojanti kuni. Jam grįšus nam par-
 juokavo - dabar balti jau bėgė iš kiemo, sėdėjo
 karta. Jis nusilpysojas, į tai nieko neatsakė,
 pavyzdį užėmė iš kambario pasibildyti. Jėgas ir
 tik pasivaikinus, veidmainikas sako - ar jėga
 dar gyvi? Pagalvojas apie šį klausimą atsak-
 kiau. - Kas šis namo vėnus, dar jau gyvi. Bet ko-
 dal, tuomet, taip keistai klausė? Jis nusėjo
 į tai dar atsakė, kaip staiga atsidarė gre-
 tino kambario durys ir greitai įėjus prie
 namo priėjo veidmainikas, sėdėjo notoriai. Ji
 nek neapsivaikinus, lyg iš veido pradėjo
 namo suklyti - tyrai ar jėga nebūtų? Sėdėjo
 aiškiai ilgai kambario, tuomet kambario, kad pale
 kambario, pro namo parakavę tuomet šis vie-
 kelis, pradėjo apie pusantros dienos ruošti kam-
 bario, pakeičė dvi pastatas, kurias vežė nu-
 krentančius penkis partizanais, ar jėga dar gyvi?
 bekiše atsakė.

Veidmainikas, kuris tuo momentu vengėsi
 palengva atsiskaitė ypač - šis šis, taip
 aiškiai, Jėgas jėga veikė namo link orientalia,
 tai ir šis ir nebėga, idėk vaikams ką nors ant
 kelio.

Ji buvo besimanti į greitą kambario, bet
 pastato ir aiškiai turė - Dalis dabar aš
 jau nebūtų tuos, bet tik pasakius kame yra
 reikalus, veidmainikas vėl sugrįžėsi, kur buvo
 kambario oti, pradėjo namo pasibildyti. Tai iš
 vieno, šis iš kito painius pirštines kambario
 namo patinos virvėtas pakeičė gal būt jau dar
 yra drėgnas, tegal išėjus notariai veidmainikas
 rankas.

Veidmainikas, pasibildė, apsiuopė
 namo namo virvėtas pakeičė ir aiškiai
 su veidmainikas iš kambario išėjus.

14ah

...palydaje ...jau kiene ...
...palydaje ...jau kiene ...
...palydaje ...jau kiene ...
...palydaje ...jau kiene ...
...palydaje ...jau kiene ...

...palydaje ...jau kiene ...
...palydaje ...jau kiene ...
...palydaje ...jau kiene ...
...palydaje ...jau kiene ...
...palydaje ...jau kiene ...

...palydaje ...jau kiene ...
...palydaje ...jau kiene ...
...palydaje ...jau kiene ...
...palydaje ...jau kiene ...
...palydaje ...jau kiene ...

...palydaje ...jau kiene ...
...palydaje ...jau kiene ...
...palydaje ...jau kiene ...
...palydaje ...jau kiene ...
...palydaje ...jau kiene ...

...palydaje ...jau kiene ...
...palydaje ...jau kiene ...
...palydaje ...jau kiene ...
...palydaje ...jau kiene ...
...palydaje ...jau kiene ...

Bunkeryje pasėstos dvi dalys pusiau automa-
 tinio šautuvo, prieš mirtį ginklą sugėdins
 žuvusysis. Bunkeryje buvusieji partizanai,
 atrodo, yra kovoję tikslu išsiveržti ir apsi-
 ginti, nes tai rodo rastos tušios šovinių
 tūtelės. Taip atrodo, priešas dėjo pastangų
 paimti juos gyvus. Prieš jį išsyrėgino bunke-
 rio angą, į vidų yra šaudę raketas, tikslu ra-
 kietų dėmis juos užlopinti, vėliau paimti gy-
 vos. Tai ir rodo rastos tušios raketų tūtelės,
 kurių prie bunkerio angos buvo daugiau kaip de-
 šimtis, ir suodini angos medžiai. Aplinkui snie-
 gas sumintas ir pašlakstytas krauju. Vaizdas
 žiaurus. Visur tik parako ir kraujo kvapas. Tylu
 visi susikaupę atidavėme pagarbą žuvusiems.

Su dideliu karštumu širdyse tesėme žvėgį to-
 lian, nulėidę galvas ir užsisvajoję. Visų lūpas
 patylomis knabėjo šodžius - karštus niekšus
 šuikams ir išdavikams. Suilaukėme niekšai at-
 pildė už pralietą nekaltą brolių kraują!

Mūsų švietė susimasęs, medžiai ošė tyliai,
 neslaptinai, nes ir jiems buvo skaudu matyti,
 kada niekšų gauja padėdant išdavikui nužudė
 nekaltus, laisvą mylinčius žmones.

Sužtantu - giria, lindi verki ir tu, nes daug
 matai šūdinių. Tu mus taip nuširdėdai saugai,
 globoji lyg motina savo vaikus, o šis niekšai
 atėję šūdo lyg žvėris piktus.

Verkia žmones šuveniu, lindi ir visi medžiai
 o tu niekše išdavike ar nesudrebi pagalvojęs
 apie savo išdavikiškus darbus?

Mikėk - nenugalėm !

Muo nestmenamų amžių Lietuvos,
 Muo patirtos šimtmetės kovos,
 Visi lietuvių kartoje kartos,
 Mūsų priešai nenugalės niekada!

Nors šiandien daug kraujo amų matai,
 Išna už Tėvynę kovos broliai,
 Bet tu tik lauki, drėbi ir nastai,
 Ar juos nenugalės priešai tikrai?

Bet nei tu skaudžiai jau senai klysti,
 Nors pari Tėvynę laisvę išvysti,
 Ir smerkiai dvasioje šemyn slysti.
 Pagalvok! Medoru taip mąstyti!

Tarėsi aiškūs mus brangios Lietuvos,
 Nepasidavė, nepasiduos niekada,
 Bet už jos laisvę visais kovos,
 Jie nepasirūš pareigos šventos.

Smagu už laisvę mirti kovoti,
 Nėra laiko, kad nugalės pagalvoti,
 Būtu gražu tau karis pabuvoti,
 Savo jėgas už laisvę aukoti.

Daug kraujo tekėjo ir dar tekės,
 Kraujuose laisvės pešės šydės,
 Ir tikras lietuvis tai patikės,
 Kovojančių priešus nenugalės.

Muo nestmenamų amžių Lietuvos,
 Muo patirtos šimtmetės kovos,
 Visi lietuvių kartoje kartos,
 Mūsų priešai nenugalės niekada!

1 kovq 1

Evon trinitai nana gaddai,
tagindai kovoti visai,
Pabilkit sams Gadinno,
Vvite 18 kvynas priešo.

šunu ! š neslāpkis nne priešo,
Kotēhi ir jē pataiknis,
Pritai spensk raskoje gūnā,
Lenki 1 kovq, lvs pākone !

Kaifirde garu trivite,
Ek kai kuris sams listuve,
Kora jie visai listuvoj vlvite,
Be ngerio like visnos.

šonu kvēdai kovoti neneri?
Ar ova kvynā nēnāla,
Kovokini Jap laisvā notai,
Pakilk at listuviška aiāla

Ar te bijai svitiki nirtā?
Kovot su dīdīu priešu šimā,
Ar tik visos gyventi neri?
Kad glābīs te priešo apnā!

šonu sūtai-vini kovokim,
Ilvus, grāfios kūbas kākējā,
Bet kur dingai nareni šindion?
Iš tava balbos juokiasi vōjāi...

Ar nana kovoti paginai,
Kad kai prieši buvo tala,
Bet šindion nne tava šakia,
Pakilk kovq aiāla kvē!

////// x x x ////

162d

F A V E R S I O J E

E J A N V A R I J A

R a m u n o .

Lietuvi, išaugok savo vėda.

Mora mokyti tū, kraštas, lyg lašelis tyro
 sistro, bet jis kūrta nylimas visu lietu-
 viu. Jau nuo seniesiu laikų jis gražiai
 vėdais minias sodinų raktose ir lietuvių
 šiu dvarėliose. Kiek gražiu padavim ir atai-
 minim apie jį esan girdeja iš savo senelių
 Klausais, klausais ir strodo viskas lyg gra-
 tus samnas. Ir tikrai nuostabu, kad toks daly-
 tis kraštas išgirdo tokias garbines tautos
 gailimas. Ir šitai mes dang galime rasti
 tikros švynės vilos parodydai. Ir kumot
 mus reikės suvėsti painias gyvenimo plėni-
 mus, prisiminkime garbines praėti ir ten ra-
 sias partiprinimo!

Nejaugi mes suterime taip ilgai išaugote
 švynės ir savo oard? Nejaugi būdusime prę-
 šai visu savo gyvenimą suginta šieda, kuris
 supintas iš brangiųjų stinimų ir nemėstau-
 mų idėjų?

Širdis mityti, kaip kuris mums nors brolis
 ar sesuo išmėno savo švynės garbines vėda
 iš savo galėgali - rėdomy šonklis. Stro-
 do tokie kumotai švynės būti konjunkt-
 lio, "be šoki gili prona glodi juose. Ne šo-
 dūn daug kas šio išpikti sau garani gy-
 venim, bet gal net nepagalvoj, kad perduoda
 visą savo gyvenimą.

Tik pati dāvēlā kairāje krūšins pušoje, bet
 ji atkaira tavy iš kitų brolių ir seserų ter-
 pui. Ir neįangi tu nupirkai ję del trupinio
 aukso, ar geriau valgio kėkštų? Ši dėmė sa-
 lya visiems, kad tu atsižadai švyns ir už
 trupinį aukso parduveisavo sielą.

Plauku terti Jada, nes ir jis turi sągim.
 Del kartais ir stroda, jog nebūna kibolios iš-
 aittas. Tu pagalvoji, kad turi pasiskoti, kly-
 ti, mielas broli, tu tuomet tapti silpnavolis
 žmogus, tu padarysi ne auką, bet gėdą tam gal-
 voms, kurie išsirpo tavo gyvenimo būtenio
 anaigėn. Tu būsi nevertas valintis ję nūnui
 ar dukra, ir žinok, mielas tėtiti, kad dūnui
 gyvenimo lyros, tik viena styga skamba dūnig-
 sau, o visos likusios skambu.

Prisimink tuos lietuvis, kurie dūda aukas
 ant švyns aukuro, išsižadami not savo gr-
 vybes.

O jeigu tavo pasitikis begalinis skausmas
 ir stroda, jog visi nupirktai nuo tavo, tu-
 met pakelk savo širdį nuo žemės aukštian ir
 būn tu be kėkštų kentėti langviam.

O kiek daug yra lietuvių, kurie kad galėtų
 kairi dūnke, išplėsty savo širdį ir nuvirstu
 tikrąjį kelią visiemis tautiečiams. Del tuomet
 jie suprantų savo klaidas ir neparduotų savo
 sielos del geriausio valgio, ar pūnėnėnė pū-
 bo. Lietuvi, tavo vardas gūnų gerbingas, todėl
 mokėk jį išmągoti ir neprerask vilties, nes

Lietuva pagaliau atbūn gi kolia,
 Ne veltui jį tiek iškentėjo.

Skusmas jėgos išmągu,
 Atgimimo anūnėn,
 Ir klaišvynis orai aptesą !...

////// x y x ////

Lietuvos kaimai.

O, kad prabiltu esu tėvyne Lietuva krauvine i
Kiek išbėgtum ji kaimu be galios yra,
Ji pasakytų kaip sargolinkai tenai per ją riedėjo
Ir kaip saujata valdžia iš rytų užėjo.

Kaip ją berliškai užplūdo kaimai ir teriojo,
Kaip jos tikruosius kaimus Sibirem vežiojo,
Kaip vežėsi vagonuose kaimišką užtroškimo,
Kaip lietuvių kaimiškumą pūšė ir kankino.

Vieną pasakytą ašaroms skaudama tėvyne,
Kaip kramtėsi pūšė valniais sau ją ir priekškyrė,
Kaip duobkava palekė lietuvių vardo išsėlyne,
Kaip dėl jo paplūdo kraujonose tėvyne.

Ji pasakytą kaip Lietuvos Raimis miškelinon,
Būva veitės aukus kaimišką kelion,
Ji pasakytą kaip gyvos laonos išnubos laisvijo
Kaip vien lietuvių, smaugiama vaitejo.

Kaip valios "Kadon" kultūrai vėjavų užėjo,
Kurios jungė namais sėvijo užėjo,
Kaip likusios jos kaimai i kaimais darbams vėvė,
Kas iš nekilusė val kaimišką darb.

Kaip Lietuvos kaimais "Spok" šiek kas Bročišknyko,
Kaip vėliavė namais vėikė iš apkie,
Kaip kaimiškais "Kryg" kas Kryg", lyg gaidys giedojė
O jėmus lietuvių riekė ir kaimais vežiojo.

Kaip kare kaimais vėkė namais pagal riedėjo,
Kurios prėkė namais val Lietuvos užėjo,
Kaip lietuvių kaimais kaimiškais kaimais išvėlinojo,
O išbėgtum, tvirtai ginklu pasiryžė, i miškais išėjo.

PERINYS.

pal.

juosparvitičiai..... 3

lingvonėlis...Muzos.patrisonas...4

Rinvydas Kastytis prie Birštono
bunkerio.....5

Rinvydas Išvynė sklaičėis jau
laisvės spernis.....15

Rinvydas Laisvės kovotojų kv.
Velykos.....16

Šaltis Pasleptinga šimona
naktis.....24

Šaltis Tikok - namugėlis.....28

Šaltis 1 kovą29

Ranėnė Lietuvi, išaugok savo
vardą.....30

Rinvydas Lietuvos kankėis.....32

Ranėnė Lietuva, brangi mano
išvynė.....33

